

A Bibliai Olimpia országos szakaszának résztvevői Székelyudvarhelyen

Évkezdő bátorítás pedagógusoknak (is)

TARTALOM

- Tanévkezdés
- Lelkipásztor-avatás Bagozon
- Molnár Károly munkássága
- Misszió Kisdobronyban
- Barnabás-táborban a zilahiak
- Bibliai Olimpia, országos szakasz
- Ima Afganisztánért
- Azok a szeptemberek...

„Kinek az embere vagy?” – a konferenciázók akkor erőteljes felhívást kaptak az Úr Jézus mellett való döntésre. A történet jelentésrétegei ma is oly időszerűek. A fiatal ugyanis még csak sejti azt, amire az idős már csupán töprengve néz vissza, hogy mennyire életmeghatározó az erre a kérdésre adott válasza.

Több, mint két évtizedes pedagógusi pályafutásom alatt ritkán volt olyan tanévkezdés, amikor kiszámítható, megszokott, s ezáltal biztonságos körülményeket tudhattam volna magam körül. Szinte minden tanév valamilyen változást hozott: a tanévszerkezet, tantervi előírások, tanügyi törvények változásait, a munkahelyem, egészségi állapotom, családi körülményeink, lakóhelyünk s vele együtt a munkaadók, kollégák, tanítványok, tanítási program újdonságait; soha nem indult egyformán két tanév. Idén ismét a bizonytalanság felhője lebeg a fejünk fölött: a járványügyi korlátozásoktól függ, hogy jelenléti oktatással kezdünk, vagy online tanítunk, ill. milyen körülmények között végezhetjük az oktató-nevelő tevékenységet.

Lehet-e mégis örömmel, bátorsággal indulni az új tanévbe? A szívem mélyén határozott a válasz: igen! Bármilyenek is legyenek a körülmények, van egy KÖ-SZIKLA, egy változhatatlan Személy, akibe kapaszkodhatok! A Biblia azt mondja: „Ő, – az Isten –, mindig ugyanaz és Benne nincs változás.” (Jak 1:17). Minden tanév elején azzal szembesülök, hogy teljes mértékben Istenre vagyok utalva; egyedül Ő az, akinél békességet és biztonságot találok. Azt is tapasztalom, hogy évről-évre több a stressz és a feszültség, amivel tanárként meg kell birkóznunk; kérdés csupán az, hogy hogyan? Íme, néhány egyszerű tanács, elsősorban magamnak, de minden olyan pedagógustársamnak is, akinek bizonytalan, változó körülményeket hozott az új tanév:

1. Fogadd el, hogy a tantervi változásokkal járó gondok, az órákra való rendszeres felkészülés, az órákon kívüli elfoglaltságokban való részvétel, a kudarcok és a vele járó stressz a tanítás természetes velejárói. A jelenlegi helyzetben való tanítás >>>

:: HAVI KÖZ ::

■ **Álláshirdetés.** Munkatársat keres a **gondnoki szolgálat** betöltésére a **Rákosszabai Baptista Gyülekezet**, aki imaházának, közösségi házának és a gyülekezeti élet alkalmainak jó sáfárul szegődne. A gyülekezet Budapest külső kerületében, kertvárosban található. Lakhatás korszerű, tágas szolgálati lakásban biztosított, bérezés megegyezés szerint. A jelentkezés feltétele a rendezett baptista gyülekezeti tagság, előnyt jelent, ha a jelentkező házaspár, illetve nyugdíjas. További információ **telefonon a +36-30-214-6847-es** számon, illetve a **gondnok.rakosszaba@gmail.com** e-mail címen kérhető.

■ **Felvételi a Szilágysági Baptista Bibliaiskolába.** A 2021-2022-es tanévre felvételt hirdetünk mindazoknak, akik elhívást éreznek a gyülekezeti szolgálatra és a misszióra. A felvételre 2021. október 9-én kerül sor a Krasznai Baptista Imaházban. Szeretnél többet megtudni a Bibliáról? Szeretnél egy jó csapatban együtt tanulni és fejlődni a gyülekezni szolgálatokban? Elhívást érzel

a misszióra, de nem tudod hogyan kell csinálni? Ha ezek a kérdések foglalkoztatnak, akkor jelentkez! Téged is várunk! Jelentkezni lehet a következő elérhetőségen: **szbbibliaiskola@gmail.com (Veress Ernő igazgató)**

■ **2021. szeptember 12-én Missziókerületi Női Konferenciát szervez a Nőszövetség Bihari Missziókerületének vezetősége a Bánságban**, az Aradi 1-es számú gyülekezetben, délelőtt 10 órai kezdéssel. A téma: A pandémia kihívásai a keresztyén nők számára, dr. Balla Annamária pszichológus előadásában. **Jelentkezés:** Albert Sárika, tel: 072-671-0394, e-mail: **sarika.albert@gmail.com**. Megkönnyíti a szervezést a csoportos jelentkezés. Helyfoglalás a terem kapacitása miatt a jelentkezések sorrendjében történik. A konferenciának nincs jelentkezési díja, a költségeket egy perselyezéssel szeretnénk fedezni. Megkülönböztetett szeretettel hívjuk a lelkipásztor feleségeket és várjuk a szolgálatukat, személyes bizonyoságtételüket ebben a mindannyiunk számára aktuális témakörben. Az Úr áldását kívánjuk életetekre!

*Szeretettel a Nőszövetség Bihari Missziókerületének vezetősége: **Papp Erzsike, Kiss Judit és Albert Sárika***

»» pedig óriási kihívást jelent, hiszen mindannyian jelenléti oktatásra kaptunk felkészítést, nem pedig online vagy hibrid oktatásra. Ennek ellenére próbáljunk meg reménységgel tekinteni a jövőbe, tudva azt, hogy ez csak egy átmeneti állapot. Az online tanítás során fókuszálunk a lényeges dolgokra, az alapok megtanítására, gyakorlására, ne stresszeljük diákjainkat, a szülőket, magunkat túl nagy elvárásokkal, teljesíthetetlen feladatokkal. Ugyanakkor sugározzunk megértést, optimizmust, Istenben való megnyugvást. Ehhez elengedhetetlen az Istennel való szoros kapcsolat, az órák előtti elcsendesedés, az Ő kegyelmébe való kapaszkodás.

2. *Ne akarj mindenkinek megfelelni!* Lesznek olyan diákok, szülők, akik nem kedvelnek, talán szándékosan keresztbe tesznek. Te szeresd őket, mint magadat, s haladj azon az úton, amelyen elindultál. Ne feledd, hogy nem attól vagy értékes, ahogyan a kollégáid, a szülők vélekednek rólad, hanem attól, hogy Jézus az életével fizetett érted.

3. *Ha a kiegészítés veszélye fenyeget*, ha belefásultál a munkába, ha unalmasnak tartod az óráidat, vagy úgy érzed, maximálisan felkészültél, mégis minden rosszul sült el, *gondold át, vajon miért történt*, és mit tehetnél annak érdekében, hogy ez rendszeresen ne forduljon elő. Ha szakmailag kell fejlődnöd, mert elavult módszerekkel dolgozol, iratkozz be egy továbbképzőre, ahol új módszerekkel, eljárásokkal ismerkedhetsz meg. Ez soha nem késő!

4. *A tanítás erős, kipihent idegrendszerrel igényel.* Feküdj le este időben, s ha szükséged van, napközben is szundíts egyet! Mindenki maga ismeri a szervezetét, ne próbáld mások munkabíráását és időbeosztását utánogni, ne is hasonlítsd össze magad másokkal. Fogadd el, hogy Isten egyedinek teremtett, s légy hálás azért, amilyen vagy!

5. *A tanítás során mindig az igazság vezéreljen*, szeresd az irgalmasságot, légy nyílt és őszinte! Légy kész bevallani azt is, amikor tévedtél, és kérj bocsánatot. Ne feledd, hogy te is kegyelemből élsz, Isten neked is újra meg újra megbocsát. Azt is tartsd szem előtt, hogy a gyerekek nem biztos, hogy emlékezni fognak a szavaidra, de arra igen, hogyan érezték magukat a társaságodban. Sokkal hangsúlyosabban beszél az, aki vagy, mint az, amit mondasz!

Amikor nehézségeken mész át, és úgy érzed, hogy összezsúpcsúznak a hullámok fejed felett, ha legszívesebben összezsúmagolnál és feladnád, emlékeztess magad az elhívásodra, életmottódra, valamilyen élményre, aminek következtében ezt a hivatást választottad. Sokszor magam előtt látom drága tanító nénim remegő kézzel aláhúzott sorait a tőle kapott verseskötetben: „*Egy lángot adok, ápolj, add tovább.*” (Reményik Sándor) Ápolnom kell, tovább kell adnom a hit, szeretet, tudás lángját a következő generációnak. Ehhez kívánok sok erőt és örömet minden pedagógustársamnak!

Boros Emília, Temesvári

Töltődj fel Isten erejével!

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk” (Zsolt 46:2a)

Egyre több hordozható elektronikus, úgynevezett mobil eszközt használunk: telefon, laptop, táblagép – hasonlóan különböző elektromos szerszámokat is –, amelyek akkumulátorral vagy elemmel működnek. Ezen készülékek legjellemzőbb tulajdonsága az, hogy a tápegységük gyakran lemerül. Ilyenkor gyorsan töltésre vagy elemcserére van szükség, hogy aztán újra használhatók legyenek. Bizonyos értelemben mi is hasonlóan működünk: időnként elfogy az energiánk és lemerülünk. A mindennapokban gyakran jön valami, ami kiszívja az erőnket. Például amikor kifog rajtunk egy zsémbes munkatárs, vagy váratlanul egészségügyi problémánk akad. A diákokokat, hogy letöri, ha rosszul sikerül egy vizsga. De kimerítheti bármelyikünket a mindennapi rutin, és lehetetlennek tűnik az elvárásoknak való megfelelés.

Kiapadhatatlan erőforrás

A Biblia számos olyan személyről beszél, akik átérték a megfáradás, elgyengülés helyzetét. Jó látni őket, amint aztán megerősödtek. Mert felfedezték azt, hogy kihez kapcsolódjanak feltöltődés végett. Ez a kiapadhatatlan erőforrás maga Isten. Ő kész megosztani velünk erejét. Nem azért, mert megérdemljük, hanem mert szeret. Ő nem örül annak, ha gyengének és tehetetlennek lát bennünket. Akkor örvendezik, ha mi futva, szárnyalva, megállíthatatlanul és kitartóan haladunk a mennyei cél felé.

Felfelé tekintés!

Hogyan töltődhetünk fel Isten erejével? Először is felfelé kell tekintenünk. A segítség mindig fentről jön. Csak így

fogjuk meglátni Isten nagyságát és dicsőségét (Mik 7:7). Ne feledjük, felfelé mindig van kiút!

Lásd meg önmagad!

Ha tisztán látjuk esendőségünket, hiányosságainkat és bűneinket, akkor nem fogjuk Istent hibáztatni a kilátástalan körülményekért. És a megoldásra váró helyzetekben is átéljük Istennek azt a csodáját, hogy kegyelme mindenre elég.

A mi Istenünk...

A következő lépés a feltöltődésben Isten megismerése. „Hát nem tudod, hát nem hallottad?” – kérdezte Isten szeretett népétől. Majd így tesz bizonyosságot önmagáról: „Örökkévaló Isten az ÚR, ő a földkerekség teremtetője! Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen. Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.” (Ézs 40:28-29). Tudjuk-e igazán, kicsoda a mi Istenünk? Mire képes ő, és hogyan munkálkodik? Minél jobban megismerjük az Urat, annál jobban elhisszük, hogy ő akkor is velünk van, amikor az emberek nem értenek meg, akkor is szeret, amikor mások hátat fordítanak nekünk. Út a sötétben, forrás a pusztában. Világosság és oltalom.

...cserben nem hagy!

Az Úr megismerésének következménye, hogy merünk benne bízni, átadjuk az irányítást neki, és elengedünk mindent, amihez eddig görcsösen ragaszkodtam. Elhiszem, hogy Ő be nem csap, cserben nem hagy!

Ezennel kívánom minden diáknak és pedagógusnak – hasonlóan a kedves szülőknek is –, hogy Isten erejével feltöltődve induljunk az előttünk álló iskolaévnek!

Szabó László lp., kommunikációs alelnök

Ami az előző lapszámból kimaradt... a percseni házashét résztvevői a Hargitán

Az olvasókhöz hasonlóan mi is sajnálattal állapítottuk meg a szerkesztőségben, hogy egy technikai hiányosság és emberi mulasztás következtében előző lapszámunkból kimaradt a percseni házashét hargitai beszámolójának fotója. Az érintettektől és az olvasóktól ezúton is elnézést kérünk. (A felelős szerkesztő)

Bemerítés Magyarországon. A magyargoroslói baptista gyülekezetben Isten iránti hála és öröm áradt 2021. július 11-én, amikor öt fehér ruhás fiatal tett bizonyosságot az Úr Jézusba vetett hitéről a bemerítés vizében. Már több mint egy évvel ezelőtt kifejezték azt, hogy szeretnék hitüket a bemerítés vizében is megpecsételni, a járvány miatt azonban erre csak később kerülhetett sor. Örülünk, hogy ezalatt egyik fiatal sem lankadt meg hitében, hanem hűségesen kitar-

tottak és kivárták az alkalmas időt. Az ünnepélyen Szabó Mihály lelkipásztor szolgált alkalmi igével a Mt 3:13-17 alapján. Kihangsúlyozta a bemerítés fontosságát, amely bizonyágtevés a Megváltó mellett, ugyanakkor olyan igazság is, amit Isten Fia betöltött és hátrahagyott számunkra. A bemerítést Veress Ernő körzeti lelkipásztor végezte. A bemerített fiatalok, Fekete Krisztián, Dombi Adrián, Ilyés Adél, Dombi Barbara és Domokos Szilvia a magyargoroslói gyülekezet tagjai lettek. Kívánjuk, hogy Istenünk mindegyik fiatalát áldja meg és ajándékozza meg növekvő, gyümölcstermő hívó élettel! **(Veress Ernő lp.)**

Megmozdult a víz Temesváron. Hitvalló bemerítést tartottunk Temesváron 2021. július 11-én, áldott és örömteli istentisztelet keretében. „Szívemben eldőlt: követem Jézust, ... nincs visszaút, nincs visszaút” – énekelte az 5 fehér ruhás a vízbe lépés előtt. Tóth Róbert vajdahunyadi lelkipásztor hirdette Isten ígését

az ApCsel 9:1-6, 17-20 alapján, a bemerítést pedig Boros Róbert helyi lp. végezte. Legyetek az Úr áldott követei! *A képen balról jobbra: Boros Róbert, Boros Titusz, Szilágyi Richard, Szűcs Eduárd, Szekrényes Csenge, Szekrényes Anita és Tóth Róbert. (Boros Róbert lp.)*

Alámerítés Hadadnásdon. Az elmúlt másfél éves időszakban sok korlátozással kellett szembe nézünk, amelyek a gyülekezeti életet is érintették. Ennek ellenére nagy örömmel és hálával szemléltük, hogy a kegyelem ajtaját nem tudják bezárni az emberi rendelkezések. Az evangélium hirdetve volt, Isten munkálkodott, aminek következtében négy fiatal adta át életét Istennek Hadadnásdon. Május 23-án, pünkösd első napján, a bemerítés által is bizonyosságot tettek az életükben történt változásról. Népes hallgatóság előtt Pardi Félix testvér hirdette az Igét az 1Pt 3:18-22 alapján. Kívánjuk, hogy az új tagok legyenek hűséges követői az Úr Jézusnak, szolgáljanak annak, Aki életét adta értük! *A képen*

balról jobbra: Pardi Félix, Nagy Miklós, Sipos Kamilla, Kaszta Beatrix, Fazakas Petra, Fazakas György. (F. Gy. lp.)

Örömnépszünet Monospetriben. Különleges napja volt a monospetri gyülekezetnek 2021. július 11-én. Scheck Éva 54 évesen öltötte fel a Krisztus menyasszonyát jelképező fehér ruhát. Bizonyágtételében elmondta, mennyi eseményen keresztül vezette a Mindenható Isten az életét. Ez idő alatt Isten Igéje, amelyet minden nap olvasott, szólt hozzá és megmutatta, hogy az élete nincs rendben az Úrral. A döntő esemény kedves férjének halála volt, számára ez volt az a pöröly, amely a döntő csapást mérte rá és aminek következtében összeroskadt a kereszt tövében és átadta életét Megváltójának. Az ünnepi istentiszteleten ígét hirdettek: Balla Frigyes (magyar nyelven) és Bodor Sándor, a gyülekezet lelkipásztora (románul) az ApCsel 2:36-41 alapján. Az alámerítést a helyi lelkipásztor végezte. Imádkozunk, hogy a Jó Pásztor, aki megtalálta és hazahozta elveszett juhát, tartsa is meg az Ő kegyelmében a Jn 10:27-30 ígéi

szerint. Imádkozzunk, hogy a Megváltó mentse meg Éva testvérnő egész családját! Mindenért Istené legyen a dicsőség! **(Bodor Sándor lp.)**

Bemerítés Zilahon. Folyó év július 25-én a zilahi baptista imaházban két fehér ruhás, Jenei Rozália és Virág István tettek vallást Jézus Krisztusba vetett hitükről. Rozália életére nagy hatással volt lánya megtérése, amit korábban még ellenezett. Miután megözvegyült, zárkózott természetű lett, került a társaságot. Egy alkalommal két testvérnő látogatta meg a gyülekezetből és elbeszélgettek a hit dolgairól. Elhívták a gyülekezetbe, ahol Rozália egyre jobban elkezdett feloldódni és az Úrhoz közeledni. A törekvők óráján gyermeki alázattal kereste a megtérés útját és talált rá Megváltójára, Jézus Krisztusra, akit élete végéig követni akar. István kamionsofőrként dolgozik külföldön. Gyermekkorában rendszeresen járt a zilahi baptista gyülekezetbe, ahol mély nyomott hagyott szívében az Örömhírklub. Visszaemlékezett, mennyi szeretetet és örömet kapott akkor és szíve

újra vissza vágyott az Atyai házhoz. Bár a fél világot bejárta, sehol máshol nem talált nagyobb boldogságot, mint Jézus Krisztusban. Édesanyja tavaly merítkezett be, majd sokat imádkozott azért, hogy fia is megtérjen. Az Úr meghallgatta imáját. Átadta életét az Úr Jézusnak és mostmár ő is készen állt arra, hogy teljes életével az Úrnak szolgáljon. Hála és dicsőség az Úrnak a megtérőkért és az Ő hatalmas kegyelméért! **(Nagy Ferenc lp.)**

Lelkipásztor-avatás Szilágybagoson

Pap Benjámint avattuk lelkipásztorrá Szilágybagoson 2021. július 11-én egy nagy, szép és Istentől gazdagon megáldott ünnepi istentisztelet keretében. Kiváltságos esemény volt ez a bagosi baptista gyülekezet számára, mert ez volt az első lelkipásztor-avatás a közösség több mint 100 éves történetében. A gyülekezettel együtt ünnepelt a szilágyosmlyói magyar baptista gyülekezet, a szilágyosmlyói roma baptista gyülekezet testvérisége és még számos vendég. A három gyülekezet egy körzetet alkot és Pap testvér mindhárom helyen szolgálni fog Isten kegyelméből.

A kezdőima után Moroz Tamás és Zsemlye Alfréd (Pap testvér teológustársai és barátai) buzdították imára a gyülekezetet Isten Igéje alapján. Az igehirdetés szolgálatát Pardi Félix kémeri lelkipásztor, szövetségi elnök végezte a Róm 5:1-5 alapján, amelyben a krisztusi jellem fontosságát hangsúlyozta. Isten átforgató munkájában fontos szerepe van a háborúságnak, a türelemnek és a reménységnek. Ilyen körülmények között törik össze a szív, s ez nagyon értékes Isten előtt. „Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet, ó, Isten nem veted te meg!” (Zsolt 51:19). A türelem állhatatosságot, kitartást eredményez, a reménység pedig még jobban megerősíti az Úrral való kapcsolatunkat. Az avatás mozzanatát Borzási Pál testvér, a Szövetség főtákará vezette. Pap Benjámint testvér elmondta önéletrajzát, kiemelve megtérése történetét és a lelki szolgálatra való elhívását. Ezután az avatóbizottság tagjai: Pardi Félix, János Csaba, Borzási István, Szekrényes Pál, Rádi Gyula és Borzási Pál lelkipásztorok hitelvi kérdéseket >>>

>>> tettek fel testvérünknek, amelyekre jól megfontolt, rövid, tartalmas válaszok hangzottak el. Ezután az avatóbizottság tagjai kézrátétellel, egyenként imádkoztak, kérve Isten áldását, vezetését és oltalmát Benjámin testvér életére és szolgálataira. Borzási Pál lp. kedves szavakkal köszöntötte Pap testvért, majd az avatóbizottság tagjai is csatlakoztak a köszöntéshez. A folytatásban rövid, tömör, bátorító üzenetek hangzottak el. Nagy Tibor bagosi református lelkész az 1Kor 3:9, Sándor András somlyói református lelkész az 1Kor 2:1-5, Bernáth István bagosi polgármester a Zsolt 55:23, Borzási István krasznai baptista lelkipásztor pedig az Ám 7:10-15 alapján mondtak üdvözlő üzenetet. Szekrényes Pál, a bagosi gyülekezet eddig hivatalban levő lelkipásztora az 1Pt 2:9 alapján erősítette a fiatal szolgálattevőt elhívásában. Felesége Pap Debórát köszöntötte.

Az ünnepi szolgálatokat az énekkar szolgálata tette még gazdagabbá Budai Attila vezetésével, míg a fúvós zenekar Budai Árpád irányításával szolgált. A közös éneklést Budai Ferenc testvér kísérte.

A délutáni istentisztelet Pap Benjámin lp. székfoglaló igehirdetésével kezdődött, majd további köszöntések következtek, végül János Csaba testvér mondott befejező üzenetet. Új lelkipásztorunk igehirdetésében az ApCsel 20:28 alapján körvonalazta, hogy látja saját feladatát és hogyan kívánja teljesíteni azt. Erre az egész ünneplő gyülekezet közösen, fennhangon mondta: „ISTEN SEGÍTSEN!”

A délutáni istentiszteleten is köszöntések hangzottak el, miközben Máté Zoltán, Király Lénárd és Budai Árpád vezetésével dicsőítettük Istent. Máté Zoltán, a somlyói gyülekezet elöljárója a Jn 10:27 alapján köszöntötte az új lelkipásztort, majd a somlyóiak csoportja énekelt. Szűcs József, a somlyói roma gyülekezet részéről az ApCsel 14:22-ből hozott gondolatokat, ezután a roma testvérek is énekeltek közösen egy szép éneket. Nyere Fanny verssel köszöntötte az új lelkipásztort, Rádi Gyula testvér a Kol 2:6-7 alapján mondott üdvözlő szavakat. Budai Dávid, a bagosi gyülekezet elöljárója a Zsolt 37:39-40 alapján köszöntötte Pap Benjámin, Zsemlye Alfréd, barát és iskolatárs pedig az 1Kor 15:10 alapján. Délutáni ünneplésünk János Csaba lp. bátorító szolgálatával zárult. Missziókerületünk elnöke az ApCsel 13:1-3 alapján három szó köré építette fel üzenetét: felelősség, szolgálat, erő.

A ünneplők közt ápolt testvéri közösséget erősítette, hogy a két istentisztelet között együtt ebédelhettek a helyi művelődési otthonban. Istené legyen a hála mindenért!

Szekrényes Pál lp.

Az online oktatás hatásai a gyermekekre

Az online oktatás legalább 20 éves múltra tekint vissza, és nagyon népszerű a felnőttek közt. Sok nagy hírű egyetem évek óta a frontális – szemtől szemben történő – oktatás mellett online képzéseket is meghirdet. A felnőtt online oktatás lényege, hogy a felnőtt diák is bárhol és bármikor elsajátíthatja a tananyagot, nem kell fizikailag jelen legyen a tanórán, hanem meghallgatja a tanítást, majd a számára megfelelő időben elvégzi a kijelölt feladatokat.

Ezzel párhuzamosan a gyermekek online oktatása sokkal kötöttebb: ők nem választhatják meg, mikor és hol csatlakozzanak az órákhoz, mivel a megadott órarend szerint kell jelen legyenek az órákon. Továbbá több órán át a számítógép, illetve az okos eszköz előtt ülnek, először azért, hogy meghallgassák a tanítót vagy a tanárt, aki leadja az új leckét (így, ha nincs jelen a diák, akkor lemarad az anyagról, és nem nézheti azt vissza utólag), majd pedig azért, hogy napról-napra elkészítsék a házi feladatokat. Gyakran tapasztalható, hogy a gyerekek és a tinédzserek napi 6-8 órát is gép előtt ülnek. A jelenlegi online oktatás, amiben a gyermekek részt vesznek, próbálja ötvözi a hagyományos, szemtől szembeni tanítást az online világgal.

Mivel a gyerekek és a tinédzserek nem önkéntesen választották ezt az oktatási formát, mint ahogyan ez a felnőttek esetében történik, ezért sokkal kevésbé motiváltak. Gyakran tapasztalható, hogy öt-tíz perccel órakezdet előtt kelnek fel, ágyban, pizsamában, kikapcsolt kamerával hallgatják végig az első tanórát. Továbbá, ha úgy ítélik meg, hogy az illető óra unalmas, nem értik, vagy csak egyszerűen elfáradtak, akkor, még ha ott is maradnak a képernyő előtt, mással kezdenek el foglalkozni, például internetes játékokat játszanak.

Felmerül a kérdés, ha sok esetben így néz ki az online oktatás, akkor ennek milyen hatásai vannak a gyerekekre és a tizenévesekre?

Fizikai életre gyakorolt hatások

Mivel a gyerekek sok időt töltenek gép előtt, gyakran fáradtak, nyomottak, kedvtelenek, étvágytalanok és elpuhultak. A sok ülés nem segíti a fizikai fejlődésüket. Éppen ezért a szülők, a család felelősége az, hogy napi szinten kimozdítsák a gyermeket a gép elől. Tudatosan be kell építeni a gyermek napi programjába a mozgást, például biciklizést, sétálást, tornát, és bármi mást, ami mozgásba hozza őket.

Akadémiai teljesítményre gyakorolt hatások

A fizikai fáradtság mellett gyakran jelen van a mentális passzivitás, motivátlanság. A pedagógusok feladata nem csak az, hogy letudják a tananyagot, hanem az is, hogy vonzóvá tegyék azt. Az online közegben való oktatás ilyen szempontból nagy kihívás, mivel sokkal több kreativitást igényel annak érdekében, hogy érdekessé tegyék a tanórát. Továbbá sokat segít, ha a tanítás lényegre törő és áttekinthető, így a diákok könnyebben követni tudják az új információkat.

Az akadémiai teljesítmény szempontjából a leghátrányosabb helyzetben azok a diákok vannak, akik a felkészítő osztályba járnak, továbbá az első és a második osztályosok, meg a speciális nevelési igényű gyerekek és tinédzserek. Ezen kategóriák esetében az online oktatás nem kielégítő, mivel ezeknek a diákoknak szükségük van valakire, aki a segítségükre van fizikailag is abban, hogy elsajátítsák a tananyagot. Olvasni, és főleg írni nagyon nehezen lehet megtanulni kizárólag online oktatással. Éppen ezért, ha a kisiskolás mellett ott vannak a szülők, a nagyszülők, vagy más felnőtt, aki megfogja a gyermek kezét, amikor az írásmintákat gyakorolja, és lépésről lépésre a gyermek mellett van, amikor elsajátítja az olvasást és az alap matematikai műveleteket, akkor a gyermek jól fog teljesíteni. Ha azonban a kis diák magára marad ebben a tanulási folyamatban, akkor sajnos nagy a valószínűsége annak, hogy lemarad, és hosszú távon gondjai lesznek az írással, az olvasással és a matematikával.

Érzelmi életre gyakorolt hatások

Ami az iskolai szorongást illeti, az online oktatás nagyban csökkentette azt. Tapasztalható, hogy azok a diákok, akik gyakran szorongva mentek iskolába, és féltek a felmérőktől és a feleltetéstől, az online közegben sokkal jobban teljesítenek, mivel az otthoni közegben biztonságban érzik magukat. Amikor felelniük kell, azt nem az egész osztály szeme előtt felállva történik, hanem a

saját szobájukban, a saját tanuló asztaluknál. Még ha jelen is vannak a diáktársaik az online platformon, ez kevésbé félelmetes, mivel a kamerák gyakran ki vannak kapcsolva, így nem látja a többieket.

Kapcsolatokra gyakorolt hatások

Az iskolai szorongás csökkenése mellett meg kell említeni azt is, hogy sokat csökkent az iskolai bántalmazás is. Sajnos kevés az az iskola az országban, ahol az iskolai bántalmazás (bullying) ne lenne jelen. Azzal, hogy a gyermekek fizikailag nem találkoztak az iskolában, csökkent a diákok körében a bántalmazás.

Ezzel párhuzamosan azonban nőtt a diákok körében az elidegenedés. Az internetes z-generáció, azaz azok, akik 2000-2009 között születtek és a digitális, alfa generáció, akik 2010 után születtek hajlamos társas kapcsolatait az online közegben megélni, ezért a fizikai közegben gyakran szociálisan „hátrányosan” nyilvánul meg. Ezek tagjai nehezen teremtenek kapcsolatokat, bátortalanok vagy éppen agresszívek, gondot okoz számukra alkalmazkodni a társas szabályokhoz. Ezért az utóbbi években a tudatos szülők és pedagógusok nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy a gyermekek minél kevesebb időt töltsenek online, és minél többet kortársaik társaságában, így teret kapnak arra, hogy tanulják és gyakorolják magukat a szociális készségek fejlesztésében. Az online oktatás, amely a szociális távolságtartás miatt vezettek be, sajnos nem segíti a gyermekek szociális készségeinek a fejlődését, sőt inkább erősítette az elidegenedést.

Szellemi (lelki) életre gyakorolt hatások

Nem utolsósorban meg kell említeni, hogy az online oktatás hátterében levő pandémia sok gyermek életében félelmet gerjeszt. Ha a gyermeket körülvevő környezet pánikhangulatot terjeszt, ezt ő is átveszi, és így sokkal rosszabbul fog teljesíteni az iskolában, legyen az online oktatás vagy szemtől szembeni. Gyakran foglalkoztatja a gyerekeket és a tizenéveseket, hogy mi lesz, ha a nagyszülők, a barátok vagy talán ők meghalnak a járványban? Ezért a szülők és a pedagógusok az Istenbe vetett hit és bizalom üzenetét kell közvetítsék. Az a gyermek, amelyik megérti, hogy az élete és az egész világmindenség Isten kezében van, és tudja, hogy bizalommal fordulhat Istenhez, megnyugszik, és jobban fog teljesíteni az iskolában is „Mert csak én tudom, hogy mi a tervem veletek – így szól az Úr – jóléte és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.” (Jer 29,11 – RÚF)

(Az előadás elhangzott a Vasárnapi Iskolai Szövetség online konferenciáján, 2021. február 6-án)

Dr. Balla Annamária
pszichológus

Molnár Károly (1891–1962)

születésének 130-ik évfordulójára emlékezünk

Molnár Károly egyszemélyben volt úttörő lelki-munkás, lelkipásztor, zenész, költő, újságíró és szerkesztő, teológiai tanár, egyházszervező, utazó misszionárius, akinek munkássága országhatárokon, sőt kontinenseken is átívelt. Személye máig érzékelhetően nagy hatással volt a magyar baptista történelem alakulására, de sok kortárs és későbbi prédikátorra is. Közülük tanítványa, Dénes Ferenc így emlékezett vissza rá: „Amit mondott, az évekig a szívemben maradt. Ezt a különös hatást nem tudtam megmagyarázni. Ma ezt így határozom meg: Isten Szent Lelke. Így hirdette ő a szent ígét (...). Beszéde soha nem volt unalmas. Tűz égett benne. Nem csak kiváló szónok volt, hanem elsőrendű író is (...). Lángoló lelkű költő is volt, aki óriási munkabíró erővel és szorgalommal rendelkezett. Isten Lelkével rengeteg nehéz ügyet percek alatt oldott meg. Hadd tegyem ide a legfontosabb dolgot is: nagy imádkozó is volt. Erről nagyon sokszor személyesen győződtem meg, de az egész munkássága ezt igazolta.” (Szeretet, 1991. szeptember)

Molnár Károly 1891. január 12-én született az Arad megyei Ágyán. Alig volt hároméves, amikor édesapja, id. Molnár Károly (1865–1934) Tóth Mihály által bemezíkezett. Édesanyja Korponai Mária volt. Az édesapa isteni elhívásnak engedve szívvel-lelékkel beállt a lelki munkába. Az ifjúvá serdült Károly Aradról Brassóba került. Ezt a várost mindvégig különös elfogultsággal szerette, hiszen itt élte át az újjászületés csodáját, itt merítkezett alá 1908. szeptember 30-án Meyer Henrik által, és itt értette meg, hogy az Úr szolgálatra rendelte. Nem sokkal ezután Kovásznára került, ahol a körzeti prédikátor, Lórik István mellett gyümölcsöző munkát végzett mind a helyi gyülekezetben, mind pedig a környékbeli misszióban. Ő szervezte meg a Székelyföld első baptista énekarát 1911-ben, Kovásznán.

Az első világháború minden szempontból megviselte a gyülekezeteket. A frontra került Molnár Károly is. A Császári és Királyi 28-as vadász-zászlóaljban szolgált, még meg is sebesült a Kárpátok között vívott harcokban. A háborút követően Aradra sorozták be „román” katonának. A városban maradván bekapcsolódott az idős Bordás István által pásztortolt gyülekezet életébe. Ének-zenekart alapított, és lendületesen végezte az ifjúsági munkát – nem tudva, hogy tehetségére, bölcsességére, odaszánására nemsokára az egész ország magyar baptista közössége fog igényt tartani.

Molnár Károly

Időközben megházasodott. Annak a Máté Józsefnek (1869–1953) a leányát vette feleségül, aki az aradi gyülekezet egyik alapító tagja volt, majd Kornya Mihály munkatársa lett a bánsági misszióban.

A Trianon okozta trauma és veszteségek új és nehéz kihívások elé állították az erdélyi magyar

baptista közösséget. Az újjászervezés munkájában jelentős rész jutott Molnár Károlynak, aki gyakran hangzott: „Amilyen az ifjúság, olyan lesz a jövő társadalom, amilyen a hívő ifjúság, olyan lesz a jövő gyülekezet.” Az ifjúsági vezető versírói tevékenysége már azelőtt országszerte ismert volt, hogy az erdélyi baptista lapok létrejöttek volna. A Szeretet legelső számában, 1921-ben verseket kért tőle a szerkesztő. 1922. december 29-én a Romániai Baptista Szövetség magyar osztályának bizottsági gyűlésén a vezetők elhatározták az Ifjúsági Egyletek Szövetségének megalakulását. A szervezés feladatával Molnár Károlyt és Kőrössi Bélát bízták meg: „Vasárnapi iskolákat mindentűnt felállítani, a legnagyobb gonddal vezetni, fenntartani. A gyermekeink hitoktatását kivenni hitetlen, s gyakran részeges, fajtalan emberek kezéből (...). Ifjúsági egyleteket szervezni minden gyülekezetben, hol ifjak gyakorolhatják magukat a fellépésben, szónoklásban, leányok, gyermekek szavaltatok előadásában. Az ifjúsági ünnepély nagyon alkalmas önképző óra, melyeken előkerül minden fellépőnk, s szinte kiválhatik az egyén a neki legjobban megfelelő munkára az Úr szőlőjében.” (Szeretet, 1923. jan. 15.). Molnár Károly célok megvalósulása érdekében folyton járta az országot. Sokszor heteken át távol volt otthonról. Körútjairól a Szeretetben megjelentetett, élvezetes stílusban megírt beszámolóiban tájékoztatta a közösséget. Később ő lett a sofőrje a missziós autónak, amely abban az időben különleges látványosságnak számított. 1923-ban az erdélyi közösséget képviselte a Baptista Világszövetség stockholmi kongresszusán.

Molnár Károlyt 1924-ben avatták prédikátorrá Aradon, a következő évben már rá is bízták a temesvári német gyülekezetből önállósult magyar közösség pásztorkodását. A kis gyülekezet olyan dinamikus fejlődött, hogy megalakulásának évében meg is nyitotta

(folytatás a 15. oldalon)

A VISZ által szervezett V. Bibliai Olimpia országos szakasza

Vannak gyermekek, akik szeretik és várják a megmérettetéseket, s vannak, akik nem is akarnak hallani róluk. Az állandó versengés nem kívánatos, de vannak egészséges versenyhelyzetek, amikor jó, ha megmérettetik a tudásunk, mérlegre kerülnek a képességeink, s bizonyítani tudjuk, hogy nem hiába tanultunk, küzdöttünk, gyakoroltunk, olvastunk. Pál apostol az 1Kor 9:24-27-ben a Krisztussal járást maratoni futáshoz hasonlítja.

A Vasárnapi Iskolai Szövetség szervezésében az idén immár ötödik alkalommal került megrendezésre a Bibliai Olimpia. Országszerte több mint százötven gyermek és tini vett részt az olimpián, s idén először mindegyik missziókerületből kapcsolódtak be vasárnapi iskolák. Mint arról a gyerekek is beszámoltak, nem volt könnyű kitartani a hónapokon át a tanulásban, de azok, akik kitartottak, nem hiába olvasták és tanulmányozták az ígét hónapokon keresztül. Örömmel vettük tudomásul, hogy helyenként a hét fénypontja volt az az egy-két óra, amikor egy-egy gyülekezetből az olimpiára készülő versenyzők összegyülekeztek és a Biblia körül töltötték a délutánjukat. A sok bezártság és karantén után egyeseknek ez külön felüdülést jelentett. Az idén nagyon szorgosak voltak a versenyzők, s ügyesen kitartottak a tanulásban, így több mint százan jutottak el a missziókerületi szakaszról az országos szakaszra.

A Covid-helyzet miatt, s a nagy létszámra való tekintettel az országos szakaszra is missziókerületenként gyülekeztek a versenyzők, hat helyen: Temesváron, Krasznán, Kémeren, Szatmárnémetiben, Kalotaszentkirályon és Székelyudvarhelyen. Ezúton is köszönjük a befogadó gyülekezeteknek, hogy nagy szeretettel fogadták a gyermekeket és kísérőiket, vendégszeretettel is jó példával jártak a gyermekek előtt. Köszönjük minden gyereknek, szülőnek, tanítónak, hogy vállalták a hosszabb vagy rövidebb utazást is, hogy részt vehessenek az olimpián.

A gyerekek a Mózes II. könyvéből és a Filippi levélből készültek, a korosztályonként kijelölt ígeréseket tanulmányozták. Az Olimpia napján, 2021. május 29-én, bizonyíthatták ki mennyit jegyzett vagy értett meg az ígéből. Sokat tanultak és készültek, s rengeteg tudásra és ismeretre tettek szert e néhány hónap alatt, önmegtartóztatást, kitartást, türelmet gyakoroltak, s ezáltal is mind nyertesek lettek. Gratulálunk minden versenyzőnek!

A legjobban teljesítő versenyzők az oklevelek mellett anyagi jutalomban is részesültek. Az 1-3. helyezetten kívül azok is kaptak jutalmat, akik legalább 90 pontot értek

el az országos szakaszon. Gratulálunk kitartásukért és szorgalmukért!

II osztály: Kocsis Csaba (I. hely), Dimény Péter (II. hely), Patka Roland Krisztián (III. hely). Dicséret: Bányai Erik, Király Nikolett, Benedek Zalán.

III-IV. osztály: Tóth Dominik (I. hely), Gál Martin és Szilágyi-Benedek Hannelore (II. hely), Benyocki Dániel, Budai Péter és Dimény Anna (III. hely). Dicséret: Benedek Ruthi Eunika, Juhász Pálma, Dimény Ádám, Gyerő Anna, Demeter Dóra, Reinbold Erik, Mezei Johanna, Tóth Patrik.

V-VI. osztály: Szilágyi Benjámin (I. hely), Popa Loisz (II. hely), Darabont Kata (III. hely). Dicséret: Szekrényes Balázs, Gál Bence Dániel, Máté Petra.

VII-VIII. osztály: Szekrényes Csenge (I. hely), Cseke Júlia (II. hely), Benedek Obed (III. hely). Dicséret: Gál Patrik, Mátis Márta Lidia, Szilágyi-Benedek Benjámin, Püsök Dalma, Dimény Adél, Benyocki Noémi, Simon Viktória.

Hálát adunk mennyei Atyánknak, hogy vágyat ébresztett a gyerekek és a felnőttek szívében a Biblia tanulmányozására. Hisszük, hogy ez mindannyiunknak nyereség, s hisszük, hogy a most elvetett igemag idejében megtermi gyümölcsét. Köszönjük mindenkinek az anyagi és imatámogatást. Kívánjuk, hogy gyülekezeteinkben minden család imádkozó és igeolvasó család legyen, s reménykedünk, hogy a következő olimpiára még több család és gyermek szívében ébred fel a vágy, hogy bekapcsolódjon, s megtapasztalja a Bibliai Olimpiára való készülődés és a megmérettetés minden áldását.

Köszönettel, **Berezki Klára,**
a Bibliai Olimpia koordinátora

Reménység Hete – 2021

– napközis tábor tartottunk Kisdobronyban

Isten kegyelméből 2021. július 12–18 között egy hétnapos napközis gyermektábor tarthattunk Kisdobronyban. Minden nap tanultunk egy bibliai történetet a reménységgel kapcsolatban, volt kézimunkás foglalkozás is, és sok játék.

Az első nap a bűnesetről tanultunk, az (1Móz 3). A bűn elválaszt Istentől. Mennyire szörnyű érzés lehetett az első emberpárnak szembesülni tettük követ-

kezményével. Mi még soha nem láttunk olyan összhangot, olyan idilli képet a világról, mint amilyen az Éden Kertjében lehetett. Milyen keserű lehetett Ádámnak és Évának szembenézni a bűn átkával azon a napon. Azon a napon minden megváltozott, látszólag teljesen reménytelen helyzetbe került a világ, menthetetlenül. Isten azonban az Ő nagy kegyelméből nem csak a bűn átkát, annak a következményeit mondta el az első emberpárnak, hanem azt is, hogy egy nap eljön a Szabadító. Milyen csodálatos Isten kegyelme, ahogyan reményt adott az embernek! Jézus volt az, Aki a gonosz kígyó fejére taposott és szabadulást szerzett, élő reménységre hívott el. Az élő reménység egyedül benne és általa érhető el, Ő az Ajtó, amelyen át jöhetünk Isten kegyelmébe, élő igaz reményért. A hamis reménység múlandó dolgokba kapaszkodik. Az élő reménység attól élő, hogy egy élő, sőt örökkévaló személybe kapaszkodik, Jézus Krisztusba. A te reménységed mibe/ kibe kapaszkodik?

Második nap a vér folyásos asszony történetét tanultuk Mk 5:25–34-ből. Ez az asszony testi betegsége miatt került reménytelen helyzetbe. Minden vagyonát az orvosokra költötte, de senki sem tudott rajta segíteni. Gondolj csak bele, mennyi hamis reménység, csalódás volt a háta mögött, amikor úgy érezte, már nem >>>

>>> bízhat emberekben, és a tömegben oda lopakodott Jézus közelébe, és elhitte, ha csak a ruhája szélét, a szegélyét is érinti meggyógyul. Azt látjuk ez az asszony reménytelenségben Krisztusba kapaszkodik hitte és hozzá menekül. Krisztus pedig nem küldi el, aki hozzá menekül, és azt sem, aki titokban teszi ezt; viszont látnunk kell, hogy az élő reménység egyik jellemzője, hogy Krisztushoz menekül, Nála keresi a megoldást, és ez nem titkolható!

Egy másik napon a Mk 2:1–12-ből tanultuk a békát meggyógyítását. Ennek az embernek volt négy hűséges barátja, akik elhatározták, hogy Jézushoz viszik őt. Nem lehetett kellemes egy magatehetetlen embernek felötközni a tetőre... mert valahogy fel kellett jutnia oda. Talán a beteg már csendben lemondott arról, hogy ő valaha is mozogni fog. Talán a négy elkötelezett barát miatt ment bele az egészbe. De ezek a barátok hittek Jézusban és élő reménnyel indultak aznap, hogy szerettük hozzá vigyék. Mennyi akadállyal kellett szembenézniük. Képtelenek voltak a földön Jézus közelébe jutni. Az élő reménység túllát az akadályokon, és legyőzi azokat!

A kánaáni asszony történetéből (Mk 7,24–30) azt sajátítottuk el, hogy az élő reménység kitartó, nem hátrál meg. A kánaáni asszony nem hátrált meg, amikor úgy tűnt, hogy az Úr Jézus visszautasítaná, továbbra is kitartott, mert remélte, hitte, hogy a lányán egyedül Jézus segíthet.

A vak ember meggyógyításának történetéből (Jn 9:1–11) magunkévá tehetjük, hogy az élő reménység engedelmes. Ha Belé vetettük reménységünket, akkor engedelmesen kell követnünk az Ő szavát akkor is, ha különbözik az elképzeléseinktől.

A Naámán történetéből (2Kir 5,1–6), láthattuk azt a zsidó rabszolga kislányt, akinek volt reménysége és tudta, hogy az igazi otthon a mennyben van és kész volt szolgálni mert a szavára indult el a hadvezér Izráelbe a gyógyulása reményében.

A hét utolsó leckéje Mózes történetéről szólt (Zsid 11:24–27). Mózes számára fontosabbak voltak azok a dolgok, amelyeket Isten jónak és fontosnak tart, mint az, ami földi szemszögből ideig-óráig nyereségesnek tűnt volna. Az élő reménység ismérve az Isten szerinti értékrend, az, hogy tudatosan készülünk az örökkévalóságra. Az Ige arról is beszél, hogy ott van a szívünk, ahol a kincsünk van, vagyis abban van a reménységünk, ami a kincsünk. Múlandó dolgokhoz köt a szíved, vagy az örökkévalóság tudatával a szívedben Jézus a reményed?

Kelemen Szabolcs Dénes lp.

Zilahiak Barnabás-táborban, a Hargitán

Hálaadással tekintünk vissza az idei szilágysági Barnabás táborra, amelyet július 26–31 között rendeztek a Hargita Keresztyén Táborban. Összesen mintegy 40 lelket számláló csapattal indultunk el Szilágymegye-i sérült, szellemileg visszamaradott gyermekek és családjaik kíséretében. A gyermekek és anyukák évről-évre izgatottan várják, hogy a Barnabás Alapítvány jóvoltából újra egy hétig együtt lehessenek. Mióta ide járnak a gyermekek, közülük sokan már felnőttek, hiszen vannak közöttük huszon- és harminc évesek is. Szomorú látni, hogy bár korban felnőtt emberekről van szó, szellemi képességeik miatt még mindig a gyermekek szintjén vannak. A jó hír az, hogy ők is képesek a fejlődésre és a tanulásra. A különböző csoportfoglalkozásokkal arra törekszünk, hogy kimozdítsuk őket a tehetetlenségből, hogy érezzék és tapasztalják, hogy ők is képesek valami szépet alkotni.

Lisztos Piroska a zenepedagógia segítségével hozta közelebb a gyermekekhez a zene és hangszerek világát. Napról-napra vidám mondókákkal és énekekkel csalta a gyermekek fülébe a ritmust és a dallamot. A hangszerekről nemcsak elméleti szinten volt szó, hanem a gyermekek sok-sok hangszert testközelből is megcsodálhattak és kipróbálhattak. Nagy Melinda gyógytornára hívta a gyermekeket, ahol a mozgás öröme és jótékony hatását tapasztalhatták meg. Nagy Anna a drámapedagógia segítségével izgalmas és tanulságos történeteket elevenített meg a gyermekek és anyukák különböző szerepekbe való bevonásával. Nagy Csaba és Fehér Adrienn kézimunka-

tevékenységeket és csapatjátékokat szerveztek a gyermekeknek. Az anyukáknak is lehetőségük volt részt venni csoportos lelkigondozásban Budai Evódia vezetésével. A lelki táplálékról Nagy Ferencz lelkipásztor gondoskodott, az általa felvetett témák idén az élő vízhez vittek közelebb minket.

Ebben a táborban nagyon sok elfogadást és szeretetet lehet kapni. Aki nem szeret, nem is tud beilleszkedni egy ilyen csoportba. Csúfolkodás, megvetés, a másik ember lenézése vagy kiközösítése egy ilyen táborban szóba se jöhet. Ez a felszabadító érzés nemcsak a beteg gyermekeknek, de az egészséges embernek is jólesik, amit sokszor a hétköznapi életben sem találunk meg. A tábor egy másik célja a sérült gyermekek társadalomba való beilleszkedésének elősegítése volt. Ezért nem riadunk vissza attól, hogy magunkkal vigyünk egészséges gyermekeinket és unokáinkat, vagy attól, ha más táborozók is vannak velünk. Először lehet kicsit furcsa nekik, hogy ezek a gyermekek mások, de nagyon hamar megbarátkoznak velük és vidáman tudnak együtt játszani. A tábor végére az embernek az az érzése támad, hogy mennyire téves ezeket az embereket fogyatékosként megbélyegezni. Lehet azért látjuk őket ilyeneknek, mert sokszor mi vagyunk „fogyatékosok” a szeretetben és az elfogadásban. Hála vagyok, hogy ezek az emberek, minden fogyatékoságom ellenére engem is befogadtak. Hiszem, hogy nemcsak ők tanultak, hanem mi is sokat tanultunk tőlük. Hála vagyunk a Zilahai Baptista Gyülekezetnek, a Barnabás Alapítványnak, a Communities Alapítványnak támogatásáért és minden névtelen adakozóért.

Nagy Anna, Zilah

*Én vagyok én,
te vagy te?!*

„Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlónak...” (1Móz 1:26)

Kisgyermekként sokat töprengtem azon, hogy én mindig csak ÉN leszek. Sohasem fogok úgy élni és gondolkodni, ahogyan mások. Sosem fogom átélni a világot olyan emlékek, élmények tudatában, amiken mások mentek át. Én mindig én maradok, és ez örökké így lesz. Ugyanakkor az a szemszög, amin keresztül látom a világot, csakis az én birtokomban fog létezni.

Döbbenetes ráésszélni, hogy minden egyes ember sajátos gondolatokkal és érzésekkel rendelkezik. Bár létezhetnek hasonló megtapasztalások, nincsen két teljesen egyforma átélés. Ennek tudatában jó okunk lenne elhinni, hogy Isten különleges és 100%-ban egyedi alkotásai vagyunk, sokszor mégis azt veszem észre, hogy ezt az életben sokat említett igazságot gyakran elfelejtjük, és nem így tekintünk tükörbe.

Hogyan lehet felismerni az egészséges önértékelést? Korunk egyre nagyobb hangsúlyt ad annak a gondolatnak, miszerint fogadjuk el önmagunkat úgy, ahogy vagyunk – „Nem kell tökéletes légy...”; „Nincs benned semmi rossz, szeresd magad úgy, ahogy vagy!” Ismerősen hangzanak ezek a mondatok? Csábítóan és lenyűgözően hatnak, éppen ezért figyelmesnek kell lennünk, hogy be ne csapódjunk! Hajlamosak vagyunk annak látni magunkat, akiknek érezzük és gondoljuk, hogy vagyunk, de ha a Biblia tükrében vizsgálódunk, annak fogjuk látni magunkat, akinek Isten lát minket – se többnek, se keve-

sebbnek. Az Ige sok helyen kimondja, hogy Ő mennyire értékesnek lát minket:

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy! Mivel kedves vagy az én szemeimben, becses vagy és én szeretlek.” (Ézs 43:1,4)

„Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében. Magasztallak téged, mert félelmes és csodálatos vagy; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt. Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna. Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük. Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma!” (Zsolt 139:13-17)

„Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.” (Ef 2:10)

„Nemde, két verebecskét meg lehet venni egy kis fillérért? És egy sem esik azok közül a földre a ti Atyátok akarata nélkül! Néktek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak. Ne féljete azért; ti sok verebecskénél drágábbak vagytok.” (Mt 10:29-31)

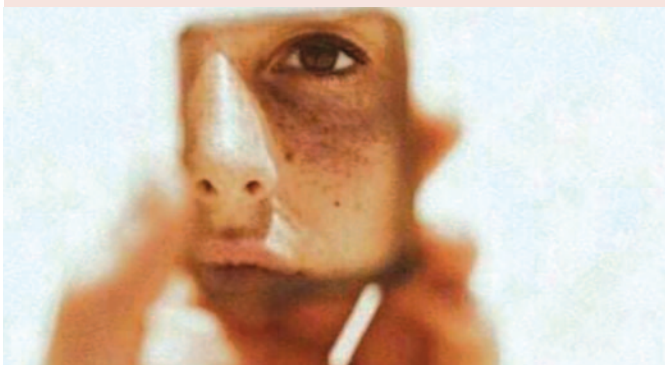
Eredendően értékesek vagyunk amiatt, Akit képviselünk. Valaki olyanra hasonlítunk, aki a teremtés óta fenntartja az univerzumot, mozgatja az erőket, a szeleket irányítja, nevével nevezi az összes csillagot, diktálja a természet rendjét, egyszerre mindenütt jelenvaló és mindentudó. Ő alkotta meg a valaha létező legapróbb hangya testét, ahogyan a legóriásibb kék bálnáét is. Egyszerre tartja számon minden egyes ember gondolatát. Kezébe van a múlt, jelen és jövő. Minden titok és rejtély, fel nem fedett valóság ismert számára. Minden Vele kezdődik és Vele fejeződik be. Egy ilyen Isten úgy döntött, hogy alkot embereket – minket – az Ő hasonlatosságára!

Leginkább abban mutatta meg, mennyire fontosak és értékesek vagyunk számára, hogy egyetlen Fia, Krisztus által újra gyermekeivé fogadott bennünket. „Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy az ő egy-
szülött Fiát küldte el Isten a világra, hogy éljünk általa.” (1János 4:9) Az a tény, hogy Isten elfogad bennünket, arra kell ösztönözzön, hogy mi is fogadjuk el saját magunkat. Önképünket ne a cselekedeteink függvényében határozzuk meg, hanem ismerjük fel, hogy önmagunkban, eredendően értékesek vagyunk. Ha nem tudjuk olyannak elfogadni magunkat, amilyenek vagyunk, gyengeségeinkkel és erősségeinkkel, hiányosságainkkal és képességeinkkel együtt, akkor nem tudunk abban bízni, hogy más is el fog fogadni. Falat építünk magunk

köré, álarcot öltünk, és nem engedjük, hogy az emberek olyanakk ismerjenek meg, amilyenek a lelkünk mélyén vagyunk.

Isten szeretete abszolút, ezért önértékelésünket ne érzéseinkre, hanem erre a változatlan, sziklaszilárd szeretetre alapozzuk! Érzelmek ingatagok – körülményeinktől, mások befolyásától, hangulatunktól változnak, így egyáltalán nem megbízhatóak. Ugyanakkor Isten szeretete valóságos – Krisztus valóságosan meghalt értünk – és jelentőségteljes, tudunk hozzá kapcsolódni.

Elevenen él bennem az a szombati konferencia, amikor dicsőítés közben szaporán siettem ki a teremből. Ha valakivel a folyosón összefutottam, biztosan észrevette a szemem sarkában meghúzódó szívdarvancseppeket. Barátnőm utánam szaladt. Néhány perccel később, a földön térdeltünk mindketten, akkor én már kisírt szemekkel, szívemben kétségbeesetten és zokogva. Ő rám nézett és így bátorított: „Isten nem teremt salakot! Nem teremt szemetet! Drága és értékes vagy az Ő számára!” Egy hangon emeltük imánkat magasba: „Segíts, Urunk, Teremtő Atyánk, hogy a Te szemeddel láthassuk önmagunkat!”

„– Én értékes?! Ugyan mitől? Nem tudok gyorsan járni. Nem tudok magasra ugrani. A festék repedezik rajtam. Mit számítok én neked?”

Éli Pancsinellóra nézett, rátette kezét a kis favállakra, majd nagyon lassan így szólt:

– Az enyém vagy! Ezért vagy értékes nekem.

Pancsinellóra még soha senki nem nézett így – különösen nem az, aki alkotta őt. Nem is tudta, mit mondjon.

– Mindennap vártam, hogy eljössz! – folytatta Éli.

– Azért jöttem el, mert találkoztam valakivel, akin nem voltak matricák – mondta Pancsinelló.

– Tudom. Mesélt rólad.

– Rajta miért nem tapadnak meg a matricák?

A fafaragó nagyon kedvesen beszélt:

– Azért, mert elhatározta, hogy neki fontosabb az, amit én gondolok róla, mint az, amit mások. A matricák csak akkor ragadnak rád, ha hagyod.

Tinisarok:

A helyes fontossági sorrend

„Lásd el kinti tennivalódat, és végezd el mezei munkádat, azután építs házadat” (Péld 24:27)!

Serdülőkorban kezdjünk meg tapasztalni, milyen nehéz is elegendő időt szánni arra, amit meg kell tennünk és amit meg szeretnénk tenni egy nap alatt. Meg kell tanulnunk felállítani egy fontossági sorrendet, nehogy egy zűrzavaros órarenddel találjuk szembe magunkat. Ez azt jelenti, hogy eredményesen kell felhasználnunk a rendelkezésünkre álló időt és energiát.

Mivel több függetlenséggel rendelkezünk, mint eddig bármikor, megkísérhet az a gondolat, hogy előbb azt tegyük, amit szeretünk, és csak utána végezzük el azt, amit meg kell tennünk.

De bármennyire is jól hangzik a szórakozás gondolata a munka előtt vagy helyett, az ilyen magatartás a megbízhatatlanság jellemhibájához vezethet. Legkönnyebben úgy tudunk felállítani egy helyes fontossági sorrendet, ha jól osztjuk fel a rendelkezésünkre álló napi 24 órát. Íme egy kis segítség:

- a) Ami alapvető: alvás, étkezés, tisztálkodás
- b) Ami értékes: Isten (bibliaolvasás és ima), családdal töltött minőségi idő
- c) Ami kötelesség: iskola, házi feladatok, házi munka, egyéb kötelezettségek
- d) Ami kikapcsol vagy felfrissít: hobbik, barátok, képernyőidő, fizikai felfrissülés

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

– Micsoda?

– A matricák csak akkor ragadnak rád, ha fontosak neked. Minél jobban bízol az én szeretetemben, annál kevesebbet aggódsz a matricák miatt. Érted?

– Hát, még nem nagyon...

Éli elmosolyodott.

– Idővel majd megérted. Most még tele vagy szürke pontokkal. Egyelőre elég, ha minden nap eljössz hozzám, hogy emlékeztethesselek rá, mennyire fontos vagy nekem. – Éli letette Pancsinellót a földre.

– Ne felejtss el – mondta, miközben a foltmanó elindult az ajtó felé –, hogy nagyon értékes vagy, mert én alkottalak! És én sohasem hibázom!

Pancsinelló nem állt meg, de magában ezt gondolta:

– Azt hiszem, komolyan mondja!

És miközben ezt gondolta, már le is gurult róla egy szürke pont.”

Forrás: Max Lucado: *You Are Special*
(In: *Punchinello and the Wemmicks*)

Kulcsár Szintia, Szilágypercse

■ Sarmaságon, 2021.március 31-én, megszomorodott szívvel, de Isten akaratát megadással elfogadva gyűltünk össze, hogy elkísérjük utolsó földi útjára **† Kaszta Emma** testvérnőnk. 1951-ben, Kémeren látta meg a napvilágot, ahol az igemagvak kikelték és gyümölcsöt hoztak az ifjú leányzó szívében, és 1969-ben bemeztkezett. 1972-ben házasságot kötött Kaszta Miklóssal, akivel 46 évig éltek házasságban Sarmaságon. Házasságukat Isten 3 leánygyermekkel, majd ezek nyomán 6 unokával és 2 dédunokával áldotta meg. Emma testvérnőnek csendes szolgálata volt, inkább a mártai szerepben, áldozathozatalban vett részt kitartóan. Emellett látható volt Isten kegyelmének a megnyilvánulása életében, imáiban, élő reménységében, testvéri szeretetében, rendezett életében. Az utolsó időszakban szervezete fokozatosan gyengült, ágyának kényszerült, majd 2021. március 29-én Isten megrövidítette szenvedéseit, és magához vette életének 70-ik, özvegyiségének 3-ik esztendejében. A gyászistentiszteleten, a kápolnánál Kis Ottó lp. (Lk 2:25-28) és Székely Béla lp. (Préd 12:1-3) román nyelven, a nyitott sír előtt Fekete Csaba lp. (1Kor 15:19-22) szólták a feltámadás üzenetét. A gyászoló család számára Urunk vigasztalását kívánjuk! Énekekkel a sarmasági gyülekezet ének és zenekara közvetítette Isten vigasztalását. Ő terjessze ki uralmát a népes gyászoló család és a gyülekezet élete felett, hogy előre ment testvérnőnkkel „örökséget nyerjünk a megseztenteltek között.” (Székely Béla lp.)

■ **† Rab (szül. Balogh) Julianna** 1926. november 28-án született Érendréden, Szatmár megyében. Szülei egyszerű, dolgos emberek voltak, családjuk is népes volt. Testvérnőnk volt a legidősebb a gyermekek között, de életkorban messze túlhaladta őket: 2021. július 8-án, testvérei közül utolsóként távozott e földi létből. Fiatalon, 23 évesen került Brassóba, ahol be is mértkezett 1950. augusztus 13-án Fejér András lelkipásztor által. Ugyanazon évben házasságot kötött Rab S. Jánossal. Az Úr három gyermekkel ajándékozta meg őket. A brassói magyar baptista gyülekezet hűséges tagja volt. Vidám, kedves, csendes, humoros természetével sokszor felderítette gyermekeit és lelki testvéreit. Sok küzdelem és harc közepette bátor, egészséges hittal szemlélt az élet dolgait. Nem adta fel a reményt, családtagjait sokszor bátorította. Hite által gyengeségeket, betegségeket győzött le. Szerető édesanyaként távozott, aki földi életének utolsó napjaiban is kitartóan imádkozott. Temetése 2021. július 10-én volt Pürkerecen. Az ígét Borzási Gyula lelkipásztor hirdette a 23. Zsoltárból: „Akinék az Úr a pásztora, az tud boldogan élni, tud boldogan meghalni és lesz boldog az örökkévalóságban is”. A temetőkertben az 1Pt 1:3-11 alapján szolt az

Ige az élő reménységről, a hervadhatatlan örökségről és a biztos üdvösségről. A feltámadás és viszontlátás reményével emlékét szívéinkben megőrizzük! (Szakál István)

■ **† Pápai (szül. Buti) Erzsébet** testvérnőnk kísértük utolsó útjára 2021. július 10-én, Biharpüspökiben, miután 82 éves korában az Úr hazahívta. Halála előtti napon is ott volt a gyülekezetben. Nagyon szerre az Úr házát és népét. Az imádkozásban kitartó volt. 40 évig imádkozott férjéért, aki megtért. Ezután 10 évig együtt szolgálták az Urat. 2007-ben az Úr hazaszólította a férjét. Testvérnőnk életét ez az igevers jellemezte: „Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség”. A temetésen a vigasztalás ígét Papp Dezső lelkipásztor hirdette a Fil 1:21-23 alapján. Énekekkel a helyi énekkar és a körzetből érkezett testvérek szolgáltak. Testvérnőnk elköltözése nagy úrt hagyott maga után a családban és a gyülekezetben. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot. (Papp Dezső lp.)

■ 2021. július 29-en búcsúztunk **† Gál (szül. Mód) Mária** testvérnőtől, édesanyától nagymamától, akinek Teremtője 72 életét ajándékozott. Magyargaroszlón született 1949-ben, itt nevelkedett, majd lépett házasságra Gál Ferencel. Isten három gyermekkel ajándékozta meg őket, Ferencel, Máriával és Csillával. Az Úr megtérésre hívó szavát 1992-ben hallotta meg, átadva életét Jézusnak. Döntését 1992. augusztus 16-án pecsételte meg a keresztség vizében két lányával együtt. Életét az Úrhoz való őszinte ragaszkodás jellemezte még akkor is, amikor göröngyös és nehéz volt az út. Életét özvegyiség és betegségek is megpróbálták, de mindig csendesen és alázattal hordozta keresztjét. Míg ereje engedte buzgón látogatta a goroszlói gyülekezetet, mikor pedig legyengült, imádságban hordozta a testvéreket. Sosem zúgolódott, panaszkodott, mindig arra nézett, amiért hálás lehetett. Szerette családját, gyülekezetét, Megváltóját. A hosszú betegség éveiből az utolsó 3-at kisebbik lányánál, Csillánál töltötte. Bár egyre erőtlenebb volt, csendesen tűrt. Hálás volt, hogy gyermekei és unokái között lehetett, hogy a szentjánosi testvérek szeretettel befogadták s imádban hordozták, s hogy Úrvacsorát is vehetett, amit Papp Dezső lelkipásztor osztott hűségesen neki minden hónapban. Hittal, reménységgel készült az Úrral való találkozásra és sokszor mértett erőt a „Mikor a folyóhoz érek...” c. ének soraiból. A temetési istentiszteleten Papp Dezső lp. olvasta fel a nekrológot és szolgált igei üzenettel a Lk 10:42 alapján, majd Veres Ernő lp. hirdetett vigasztaló ígét az 1Pt 2:21-25 szerint. A biharszentjánosi énekkar szolgált. A viszontlátás reményében búcsúztunk el tőle egy időre, mert tudjuk, hogy „Mária a jobb részt választotta, amely el nem vétetik tőle”. (A gyászoló család)

(folytatás a 8. oldalról)

imaházát, 1929-ben pedig már egy nagyobbat kellett megnyitni. Szolgálatának első tíz évében mintegy 30 gyülekezet és misszióállomás jött létre a Bánságban, Temesváron pedig három gyülekezet alakult. Molnár Károly életében az 1925-ös év azért is jelentős, mert megjelent első és egyetlen könyve, az *Effata*, amely 381 oldalon verseket és verses formában írt társas jelenségeket is tartalmazott.

1932-ben létrehozták a Temesvári Baptista Hitközséget, elnöknek Molnár Károlyt választották meg. A következő esztendőben megalapította a Temesvári Magyar Baptista Irodalmi Bizottságot, amely szorgalmazta a *Gedeoniták énekei* kiadását. Az Irodalmi Bizottság kiemelkedő megvalósítása Az *Üdv Üzenete*, amely Molnár Károly szerkesztésében a kor minden szempontból legszínvonalasabb magyar baptista lapjává nőtte ki magát. Molnár Károlynak jelentős része volt abban is, hogy 1933-tól kezdve magyar diákok is tanulhattak a bukaresti Baptista Teológiai Szemináriumában. Megbízatást kapott, hogy az intézményben „bibliai régiségtant” tanítson.

Mint a két baptista tábor egyesülésének egyik leghatékonyabb szorgalmazóját, Molnár Károlyt választották meg az 1935-ben létrehozott Konvenció titkárának. 1939-ben ebben a minőségben utazott az elnök, dr. Bíró László társaságában az atlantai baptista világkongresszusra. Az időközben kitört újabb világháború és a politikai helyzet nem engedte meg a hazatérést. A család csak nyolc, megpróbáltatásokkal terhelt év múlva egyesülhetett az Amerikai Egyesült Államokban. Addig Máté József viselte gondjukat. Molnár Károly nagyhatású tevékenységet folytatott az amerikai magyarság körében is: lelkipásztori szolgálatot végzett, evangélizált, rádiós igehirdetéseket tartott, az Amerikai Magyar Segélyakció munkatársaként igyekezett támogatni az otthoni magyarokat. Három gyermeke közül az egyik, aki szintén a Károly nevet viselte, lelkipásztor lett.

1962. november 5-én még megírta a feleségére is emlékező *Vallástétel* című versét, néhány órával később pedig megérkezett az igazi, mennyei hazába. Öt nap múlva nagyszámú közösség vette körül ravatalát a Los Angeles-i magyar baptista imaházban.

Kiss Lehel lp.

Továbbra is rendelhetőek Bibliák, keresztyén könyvek és CD-k az alábbi elérhetőségeken:
Kovács Zsolt, tel.: +40 721 585 609.

Afgán lelkipásztorok imádságot kérnek

Aszédítő gyorsasággal végbement tálib hatalomátvétel nem csak politikai kérdéseket vet fel, de beláthatatlan következményekkel jár az afganisztáni keresztény gyülekezetek számára is. John Manley (az Egyesült Arab Emírátságokban élő evangéliumi lelkész) kapcsolatban van afgán lelkipásztorokkal, akik imádságot kérnek, és az alábbi kérést juttatták el hozzánk, rajta keresztül pedig hozzánk.

1) *Imádkozzunk fizikai védelemért és ellátásért!* Jelenleg életveszélyben vannak, ők is és a családjaik is. Többen írták, hogy az utcára már nem mehetnek ki, barátoknál húzták meg magukat. A tálibok levelet küldtek több vezetőnek, amelyben jelezték, hogy tudják kik ők és hol vannak, és menni fognak értük. Van, aki azt válaszolta, hogy nem mennek sehova. Mások vízumot próbálnak szerezni, hogy kijussanak az országból. Közben nehézséget jelent, hogy az ATM automatákból pénzt nem tudnak kivenni, a kijutás pedig ma már vízummal is szinte lehetetlen. Imádkozzunk értük!

2) *Imádkozzunk lelki védelemért és ellátásért!* A lelkipásztorok sem tudják, mi lesz, de többen írták, hogy bíznak Isten mindenható akaratában. Ugyanakkor erősen kérik a megpróbáltatásokhoz, hogy hitben meg tudjanak állni. „Imádkozz értem, hogy erős lehessen hitben! Nehéz most itt maradni” – írja az egyikük. Egy másik afgán pásztor, aki volt már a hitéért tálib börtönben, azt írta: „Jézusban a királyban bízunk, nem a politikában!” Imádkozzunk ezekért a testvéreinkért! Imádkozzunk számukra bátorságért, kitartásért, erőért!

3) *Imádkozzunk az evangélium terjedéséért!* A misszionáriusokat időben ki tudták hozni, az afgán keresztények többsége viszont ott maradt. Az egyik pásztor „sötét napokként” és „viharként” jellemezte a mostani történéseket, de azt kérte, imádkozzunk „ébredésért”. Amikor 1949-ben kitiltották Kínából a misszionáriusokat és keményen üldözni kezdték a keresztényeket, úgy tűnt, hogy vége a kínai kereszténységnek. Ehelyett a következő évtizedekben legalább százszorosára nőtt Jézus követőinek a száma. Imádkozzunk, hogy a tálib hatalomátvétel Afganisztánban is ébredéshez vezethessen!

Ne feledkezzünk meg ezekben a nehéz órákban afgán testvéreinkről!

(Forrás: divinity.szabadosadam.hu)

Kinek az embere vagy?

– Emlékezés a zilahi első országos konferenciára –

Gyarapodtak ekkorra már a közös élmények, különösen, hogy elindult nyáron a hargitai táborozás. Úgyhogy még örömtelibb lett a fiatalok éves nagy találkozója Zilahon, most szeptemberben ennek harminc éve. Programjaival – a sorrendben immár második ilyen országos esemény –, mintát is adott a későbbi konferenciáknak.

Hűvösek már a reggelek szeptember végén, de ha tiszta az égbolt, kellemesen simogat délben a napsugár. Ilyen szép hétvégét, szombat-vasárnapot kaptunk Zilahon, '91. szeptember 28–29-én. Az országos konferencia számos emléke bennem mindmáig él. Például a jól szervezettsége. Az imaházhoz érkezve, a főbejáratnál balra hosszú sorban álltak a regisztrációs asztalok. Mögöttük ünneplőbe öltözött fiúk-lányok kedvesen és gyorsan számba vettek és megkaptuk a kitűzőt, meg a programlapot. Az udvaron nyüzsgő fiatalokat a nyitott ajtón és ablakokon kiáradó ének-zene invitálta beljebb áhítatra. Az ilyen figyelmeztető aztán a találkozó során még sokszor ismétlődött.

A két nap eseményét „Az első tízes” így összegezte: „A találkozón 700-an vettek részt. Az éneklést Mike József és Sámuel vezette, a kezdő áhítatot Budai Lajos teológus. A csoportbeszélgetéseket előadásával Veress Ernő testvér vezette fel. Ebéd után a fiatalok választható szemináriumokon vettek részt. Este, evangélizációs jelleggel, Vékás Zoltán lelkipásztor hirdetett igét. Vasárnap reggel Kovács József teológus buzdított imádkozásra, valamint Domokos Ernő és Kaszta Áron ifjúsági vezetők. Délelőtt igei tanítást a magyarországi vendég, Macher Tivadar lelkipásztor, MOBISZ-elnök tartott. A délutáni alkalmon az ifjúsági énekkarok szolgálatai között szavalatok és bizonyágtételek hangzottak el. Befejezésül a nagy szövetség elnöke, Veress Ernő lelkipásztor hirdetett igét.”

Az ifjúsági kiadvány a beszámoló után még apró betűkkel a következőket hozta:

Az országos konferencián kérdeztük az ebédet készítő testvéreket:

- Hány darab töltött káposztát készítettek ennek a nagy seregnek?
- Jaj kedves, nem lehetett azt megszámlolni, három- vagy négyszáz litert(!).
- És az a finom kalács hol készült?
- Nem tudjuk mi azt... Háát, az „Illés hollói” hozták.

(Utóbb hallottuk, hogy testvéreink a Zilah-környéki gyülekezetekből.)

Sokszor eszembe jut a találkozó kapcsán még számos atyámfia. Közöttük az akkori vendégfogadóim, Béla és Betti, náluk kaptam éjszakai szállást, és akikkel a kapcsolat továbbra is megmaradt. Aztán László, a konyhán szolgáló igen nagy csapat koordinátora, aki a következő találkozón is mindig ott szorgoskodott.

A konferencia záró üzenete is újra megszólal, valahányszor az 1Sámuel 30. kerül elém.

Dávidot, az északi portyázásból Ciklagba visszatérve le-sújtó kép fogadja: a várost az amálékiak felperzselték, lakóit – feleségeiket, fiaikat és leányaikat – elhurcolták.

Ekkor hangos sírásra fakadtak, míg végül már erejük sem volt a sírásra. „Dávid azonban erőt kapott Istenétől, az Úrtól”,

és embereivel elindult az elveszettek visszaszerzésére. A kopár mezőn haladva egy elalélt ifjúra találunk. Kenyeret és vizet adnak neki, sőt egy csomó száraz fűgét és két kötés aszalt szőlőt. Mikor magához tér megtudják tőle, hogy három nap és három éjjel nem evett, sem vizet nem ivott. A „Kinek az embere vagy?” kérdésre elmondja, hogy egyiptomi ifjú, egy amáléki ember szolgálja, és mivelhogy megbetegedett, az ő

ura segély nélkül magára hagyta. Dávid megkíméli az életét, és az ifjú igen hasznos eszköz lesz a győzelemben.

„Kinek az embere vagy?” – a konferenciázók akkor erőteljes felhívást kaptak az Úr Jézus mellett való döntésre. A történet jelentésrétegei ma is oly időszerűek. A fiatal ugyanis még csak sejteti azt, amire az idős már csupán töprengve néz vissza, hogy mennyire életmeghatározó az erre a kérdésre adott válasza.

Szilágyi László

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás, Papp Margitka: 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzártá: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605